

Eva Hultengren

Pårørt

278 sider

Aalborg Universitetsforlag

Det er ikke, og det er vist heller ikke meningen, opmuntrende læsning at se, hvad der sker med pårørende til demens- og Alzheimersramte. Statistikkerne fortæller klart, at de går oftere til læge, bruger mere medicin, har højere risiko for sygdom, har højere dødelighed.

Ensomheden bliver ofte en følgesvend for de pårørende, ligesom der er mange, mange ting, det bliver svært at tale om, ja bare at nævne i hjemmet.

Bogen her anskuer en pårørendes liv i alle faser. Det er en vigtig bog; den påviser, at pårørende ikke bare er en pårørende, der er statisk vidne til en samlevers eller ægtefælles demens. Men er et menneske af kød og blod, der hele tiden er i bevægelse, OG som ser sig selv som vidne til nye stadier af en forfærdelig sygdom, og som må tage stilling til nye udfordringer, efterhånden som sygdommen udvikler sig.

Naturligt nok henvender bogen sig til sundhedsprofessionelle, der ønsker inspiration til, hvordan man kan støtte pårørende i deres eget hjem eller på f.eks. plejehjem. MEN den er bestemt også velegnet i familier, der er ramt af sygdommen på forskellig vis, og at man ofte skal være på forkant og vide, at mange af de tilbud, der eksisterer på området er tilegnet folk, der er ramt af lettere demens, mens middelsvær og svær demens, folk der banker på væggen for at få stemmer til at forsvinde, kommer med anfægtende på plejehjemmets gange, som råber højt osv. osv., at det er noget svære i behandlingstilbuddene her.

Vi kommer langt omkring i bogen, lige fra demensramtes flugtforsøg, til ulysten til at være pårørende, de mere tabubelagte følelser og så naturligvis symptomerne på demens og chokket, når udredningen kommer.

En rigtig god bog, som alle, der har kontakt med en eller anden form for demens eller Alzheimer, burde læse.